

ROZJÍMANIA EXTRÉMNEJ KRÍŽOVEJ CESTY

2023

CESTA OBETY

Úvod:

Idem, lebo chcem priniesť obeť. Kresťania sa smrti až tak neboja.

Preto sa niekedy stávajú aj mučeníkmi. Smrť je pre nich len cestou k novému životu.

Sú vedení nádejou. Nikdy sa neuzamknú nepodvolia porážke.

Analyzujeme scénu ukrižovania. Ľudia stáli a pozerali sa a členovia najvyššej rady sa uškŕňali:

„Zachraňoval iných, nech sa teraz zachráni ak je Mesiáš, Boží vyvolený.“ Vojaci sa mu tiež posmievali.

Prišli k nemu dali mu ocot a povedali: „Ak si židovský kráľ, zachráň sa!“ Nad ním bol nápis v gréčtine, latinčine a hebrejčine: Toto je židovský kráľ. Jeden z lotrov, ktorí bol vedľa na kríži, sa mu posmieval:

„Ty si Mesiáš? Tak zachráň seba aj nás.“ Ale druhý mu napomínajúc povedal: „Ty sa nebojíš ani Boha, hoci znášaš rovnaký trest? My sme tu predsa spravodlivo, lebo za svoje skutky dostávame spravodlivý trest, ale on nič zlé neurobil.“

A dodal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“

Ježiš mu odpovedal: „**Veru, hovorím ti, ešte dnes budeš so mnou v raji.**“ (Lk 23, 35-43).

Ukrižovanie:

Po prvé: Kríž nie je len smrť, ale ani potupa. Ukrižovanie je akýmsi rímskym najvyšším trestom s dodatočným odkazom: nebol si nikto a zomrieš ako smeti.

Bol tu zámer vziať odsúdenému viac ako život. Tiež nádej do budúcnosti: si nikto a nikto nebudeš.

Ukrižovanie malo byť najvyšším trestom: žili ste bez zmyslu a bez zmyslu zomriete. Koniec.

Po druhé: Čo robí Ježiš na kríži? Ježiš povedal: „**Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život a zase si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. aby som ho znova získal.**

Nikto mi ho neberie, ale ja dávam sám seba.“ Ján 10:17-18.

Ježiš dáva svoj život, aby ho znovu získal. Smrť na kríži nie je pre neho koncom, ale začiatkom.

Hoci sa bál mučeníctva a smrti samotnej, videl zmysel ísť touto cestou. Ukrižovaním ho chceli znechutiť a presvedčiť ho, že ľudia sú od prírody zlí. Chceli, aby uznal že jeho život nemá zmysel. Ježiš však inak

chápal zmysel svojho života a mal inú predstavu o svojom poslaní. Bol idealista, nechcel svoj život premárniť, ale získať ho späť. Z budúcnosti, ktorá na kríži neexistovala, sa vrátil Vzkriesený.

Tak je znova nažive. Vzkriesený, znamená narodiť sa zo smrti.

Po tretie: Zlý lotor. Jeden z lotrov, ktorý bol ukrižovaný ho urazil. Je to skutočná nenávisť.

Človek, ktorý ak môže, tak rád niekomu ublíži. Bude ho to bolieť. Na kríži toho veľa urobiť nemohol ale robil to, čo zvyčajne robil. Niečo urobil zle. Ako žil, tak aj zomrel. Bol to ozajstný lotor.

Po štvrté: Dobrý lotor. Ježiš, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.

Vo svojej smrti je prirovnaný k Ježišovi a zlému lotrovi. Má na výber? Áno, mohol sa pokaziť a opäť urobiť niečo zlé. Nemá veľkú šancu urobiť niečo dobré, už je znehybnený.

Už nie je čas na nápravu svojho života. Ale deje sa niečo zvláštne. Vojak hľadá na dvoch odsúdených vedľa seba. V jednom vidí zlo, ale ten druhý sa správa inak. Už nemali čas sa rozprávať.

Sleduje iba reč Ježišovho tela. Vidí, ako sa vysporiada vyrovnal s trestom a smrťou.

Vidí, že toto nie je pre Ježiša koniec. Vidí jeho slobodu a nezávislosť. Vidí ho ako kráľa a chce byť v jeho kráľovstve. Vidí niečo iné a chce byť s Ním. Znamená to, že ho má rád.

Po piate: Naša cesta sú dva druhy života. Prvým je život, ktorý sa začína narodením. Druhým je ten, ktorý sa rodí zo smrti. Smrť treba chápať v širšom zmysle. Smrť chápeme ako stratu života.

Podľa Ježišových slov:

„**Lebo kto si chce zachrániť život, stratí ho a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.**“ Mt 16:25

Idem, lebo hľadám nádej. **Idem na Cestu Obety.**

Tieto úvahy sú venované všetkým, ktorí zažívajú beznádej. Pre tých, ktorí strácajú nádej.

Pre tých, ktorí nevidia budúcnosť... Ovplyvňujú nás ťažké časy: pandémie, vojna, kríza.

Potrebujeme nádej. **Pozývam Vás na EKC 2023.**

Pripomíname pravidlá EKC:

1. EKC je 40 km v noci, sám alebo v sústreďení. 2. K dispozícii sú trasy 30 km plus zodpovedajúce prevýšenie. 3. Odporúčame vám obetovať sa, ale samozrejme, že každý na ceste sa môže rozhodnúť, vrátiť sa skôr domov. Rešpektujeme každého človeka, ktorý prijme výzvu EKC.
4. Existuje veľa akcií zameraných na potešenie. EKC sa od nich líši: nepoteší, ale vyžaduje. Nie je to na mieru pre človeka, ale pomáha mu to prekonávať svoje vlastné obmedzenia. 5. Vyžadujeme zameranie trasy. Hovoríme pevné „nie“ rozhovorom a piknikom. 6. Účelom prijatia výzvy EKC je zmena k lepšiemu. Aktuálny slogan EKC znie: „Prejdite 40 km v noci a staňte sa lepším človekom.“ 7. EKC sa nemeria len vynaloženým úsilím – očakávame ovocie, zmenu k lepšiemu. 8. Pozývame vás, aby ste prijali výzvu, ktorú nám dal Ježiš:
„Pretože kto si chce zachrániť život, stratí ho a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.“ (Matúš 16:25)

Kňaz, Jacek WIOSNA Stryczek a celý tím lídrov na svete - **Ekstremalna Droga Krzyzowa**.

I. ZASTAVENIE - JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMŤ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

*„Poznáte ich po ovocí. Ved' či oberajú z trnia hrozna alebo z bodliakov figy?
Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie, kým zlý strom rodí zlé ovocie“. Matúš 7:16-17*

Sme súdení znova a znova. Ľudia sú často zo súdenia nervózni. A ešte viac ak sa im darí v úsudkoch iných. Je pravda, že najčastejšie sa posudzujeme podľa našich úmyslov, že sme niečo mysleli dobre. A iní nasledujú svoje očakávania, ktoré sú zvyčajne sklamaním. Súd nad Ježišom, je výsledkom úžitku rôznych ľudí. Veľkňazi sa báli nového proroka, ktorý odhalil svoje pokrytectvo. Herodes sa búri, pretože by to bola jeho porážka v očiach jeho dozorcov Ríma. Obchodníci v chráme sa báli o svoje zákazky. Predstavitelia synagógy, farizeji a mnohí ostatní za ich vplyv. Tí, čo sa mali dobre, sa báli, že vypukne vojna. Nemali by sme sa hnevať. Aj nás súdia. Pre mnohých sme len dočasná hračka. Rozprávať, používať, očierňovať. Po chvíli začnú robiť niečo iné. Nebuďme hanbliví. Ľudia vrátane nás, sa starajú predovšetkým o seba. Nie sme o nič lepší ako oni. Preto sa neoplatí merať svoj život s názormi iných ľudí. Vždy, keď sa o niečo snažíme, zdôrazňujem, vždy – pôjdeme proti ostatným. Túto pravdu stále mnohí ľudia znovu objavujú a niektorí tomu stále nemôžu uveriť. Existuje len jeden smerodajný súd človeka: Ovocie. Ježiš to urobil a vy môžete vidieť výsledky.

Príbeh:

Po skončení strednej školy moji rodičia povedali, že si nemôžu dovoliť živiť ma počas štúdia vysokej školy vo veľkom meste. Navrhli, aby som pokračoval vo vzdelávaní bližšie pri mojom rodnom meste. Vždy ma zaujímala matematika a obchod, takže výber vysokej školy bol celkom jednoduchý – ekonomická univerzita. Zároveň v tomto čase, som sa zamiloval do najkrajšej a najúžasnejšej ženy na svete, ktorá však išla študovať do Krakova. V poslušnosti k rodičom som s úmyslom išiel do neďalekého mesta na prijímaciu skúšku, aby to bolo čo najlepšie. A potom to začalo. Nedarilo sa mi na skúške z matematiky, kde som mal päť príkladov. Trápil som sa už hodinu a pol a stále som sa nevedel sústrediť. Nebol to stres, lebo ten pôsobí skôr na mňa motivujúco. Dodnes neviem, prečo som si s týmito úlohami na skúške neporadil, hlavne že hneď po jeho dokončení, som ich všetky vyriešil na lavičke v parku za 20 minút! Nedostal som sa na vysokú školu, čo sa vtedy zdalo, ako môj sen – Bol to však môj neúspech. Vrátim sa do rodného mesta a každému známemu ktorého stretnem, budem musieť vysvetľovať, prečo ma neprijali na univerzitu? – To by bolo moje zlyhanie. Zistil som, že v septembri je dodatočná skúška na Technickú univerzitu v Krakove. Spravil som ju. Dnes z pohľadu vyše 20 rokov, vyzerá všetko úplne inak. Každé ráno sa vedľa mňa zobudí najkrajšia žena na svete, ktorá sa stala mojou manželkou. Po štúdiu na technike som dokončil aj postgraduálne štúdium na Ekonomickej univerzite. Našiel som si v priemysle miesto, kde sa poznatky získané na oboch týchto univerzitách ukázali ako veľmi cenné. Pracujem na tzv. vysokej manažérskej pozícii a každodenná práca ma veľmi uspokojuje. Ľudia mi hovoria. Bol si úspešný. Viem, že za to vďačím svojmu zlyhaniu.

Ako nepokračovať: Nikdy by ste nemali žiť tak, aby ste naplnili očakávania niekoho iného.

Ako postupovať: Prijímaním výziev, pokusmi a omylmi sa učíte sami. Mali by sme robiť to, čo nám vyhovuje, nie to čo od nás očakávajú iní. Takto si budujete svoju pozíciu v živote.

Citát: *"Autori sú posudzovaní podľa svojich diel."*

Význam: To znamená, že ak by sme chceli počúvať druhých, nikdy by sme nič nevytvorili. Ježišu, nauč ma hľadať dobré ovocie.

II. ZASTAVENIE - JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.” Marek 8:34

V snoch očakávame raj, no v skutočnosti zažívame peklo. Snívame o krásnom a pohodlnom živote. Ideme za snami a narážame na prekážky. S radosťou počúvame prorokov úspechu. Dokonca platíme za ich sľuby, napríklad školenia a nákupy rôznych kníh. Platíme, pretože máme dobrý pocit z ich prorociev. Radi by sme vyhrali žreb v lotérii, aby bol svet hneď pre nás krajší. Väčšinou však tí, ktorí vytočia zlatú strelu, skončia bankrotom. Nič také neexistuje ako úspech bez každodenných ťažkostí. Menej úspechov, menej ťažkostí. Väčší úspech, väčšie bremeno života. Každý musí za svoj život zaplatiť správnu cenu. Preto namiesto toho, aby ste neboli oklamaní, postavte sa čelom k výzvam. Ťažkosti života sú každodenné. Boli, sú a budú. Namiesto neželaných ťažkostí je lepšie prijať výzvy. V praxi je to to isté, ale prežívame to úplne inak. Neupadáme do depresí – zápasíme s ťažkosťami, ale sme spokojní. Rajom sú vybojované ťažkosti, nie bezstarostnosť.

Príbeh:

S manželom sme spolu dlho nevychádzali dobre. A v čase pandémie je to všetko ešte horšie. Pri rodičovských a domácich povinnostiach sme nemali čas pestovať lásku. Odišla som pracovať do zahraničia. Po 3 mesiacoch som sa s nevoľou vrátila k manželovi a deťom. Oddialili sme sa na dlhšiu chvíľu a to až tak, že ležiac v posteli pri manželovi, som bola prekvapená že mal tak široký hrudník, ako keby som jeho telo vôbec nepoznala. Boli sme na pokraji rozchodu, rezignovaní a unavení zo situácie bez východiska. Potom som sa rozhodla prijať výzvu: Pokúsim sa oživiť manželstvo. Ja tiež nie som človek náboženský, ale rozhodla som sa chytiť najväčší kaliber: Novénu - Pompejský ruženec. Modlila som sa ho predtým na iné úmysly dvakrát, no bezvýsledne. Tentoraz som sa v 5. deň novény zamilovala do manžela druhýkrát v živote... Tak zrazu, z ničoho nič, bezhlavo zaľúbená. Úplne popierame všetku bolesť, ktorú sme si navzájom spôsobili v posledných rokoch. Manželstvo ožilo a pár mesiacov bolo dobré, nie fantastické, ale dobré. A potom sa to zhoršilo ... a znova kríza. Čo by ste radšej nemali robiť: Prečo novéna nepomohla? Pretože samotné úsilie modlitby, zameranie sa na zmenu - sa podarilo otvoriť myseľ. Ak sme raz niekoho milovali, znamená to, že na tom človeku niečo je, čo máme radi. V dôsledku tohto úsilia sa emócie zmenili. Láska vo vzťahu je práca na sebe. Ľudia sa k sebe nikdy nehodia. Je to len o tom, ako pracujú na tom, aby boli spolu. Úspešný vzťah vždy začína prácou na sebe. V tomto príbehu je jasné, že nedostatok práce na sebe predznamenáva nešťastie.

Citát: *„Nie za vami so Spasiteľovým krížom, ale za Spasiteľom s jeho krížom”.*

Toto je zásada a smer v kresťanstve.,

Význam: Namiesto toho, aby ste svoje sťažnosti preniesli na Ježiša, učte sa od Neho, ako máme riešiť problémy. Ježišu, prosím Ťa o horlivosť pri prekonávaní každodenných ťažkostí.

III. ZASTAVENIE - JEŽIŠ PADÁ PRVÝKRÁT POD KRÍŽOM

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

“A hľa, kanaánska žena prišla z oných končín a kričala: Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, posadnutá démonom. On jej však neodpovedal ani slovo. I pristúpili učenici

a prosili ho: Odbav ju, lebo kričí za nami. Odvetil: Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského. Ale ona prišla, padla Mu k nohám a prosila: Pane, pomôž mi! On však odvetil:

Nie je dobré vziať deťom chlieb a hodiť šteňatám. Odpovedala mu: Áno, Pane, ale ved' aj šteňatá jedávajú z omrvíniek, ktoré padajú zo stola ich pánov. Na to jej povedal Ježiš: Ó, žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš! A ozdravela jej dcéra v tú hodinu". Matúš 15:22-28

Ľudia, pre ktorých ide všetko ľahko, nevedia, kto sú. Nezažívajú žiadne obmedzenia a práve tieto obmedzenia nám umožňujú, lokalizovať sa v čase a priestore. Vidno to na procese výchovy detí.

Tí, ktorí sú vychovávaní bez obmedzení, si nepomáhajú navzájom. Deti potrebujú pravidlá, konkrétne limity. Až potom sa zisti ich identita a správne sa tvaruje. Ak to takto majú deti, tak aj my sme ako bývalé deti. Sme presne takí istí. Obmedzenia, to je len informácia, že nie všetko sa dá. To že dnes niečo nedokážeme znamená, že môžeme pristupovať k tomu inak. Obmedzenia sú informácie o tom, v čom by sme sa mali rozvíjať. Hrdinka evanjelia, žena z Kanaánu – padla pred Ježišom. Pretože dosiahla svoje limity. Postavila sa tomu čelom a našla riešenie.

Príbeh:

Nejaké dievča z prístahovalectva, dosť jednoduché, hovoriace väčšinou po francúzsky, takže sme spolu veľmi dobre nevychádzali. Jedného dňa sme šli spolu na kávu. To, čo som počul, bolo ako vedro studenej vody a vohnalo mi to slzy do očí. Ako dieťa prišlo počas nepokojov a genocídy v Rwande o svoju rodinu a ona sama ledva unikla smrti. V súčasnosti vedie nadáciu, ktorá učí rwandské ženy farmárčiť vo vidieckych oblastiach. Ukázala mi videá zo svojich aktivít. Nápadly na modernizáciu poľnohospodárstva v Rwande a najvyššie štandardy. Hanbil som sa, že som ju zle vyhodnotil ako nezaujímavú. Navyše sa ukázalo, že bývame od seba, čo by kameňom dohodil. Mám od nej pozvanie na kávu.

Ako nepokračovať: Ľudia ktorí majú problémy, by sa nemali považovať za menejcenných.

Ako pokračovať: Vždy by ste mali javiť záujem o druhých ľudí. Nieкто sa môže mať dnes veľmi zle, ale zajtra sa môže jeho osud otočiť.

Význam: Nie ste stredom vesmíru. Učte sa sami tým, že zažijete svoje obmedzenia. Ježiš, príliš sa o seba starám. Pomôž mi vzdialiť sa.

IV. ZASTAVENIE - JEŽIŠ STRETÁVA SVOJU MATKU

Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o život. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený”.

Matúš 10:21-22

Najlepšie je od fotiť sa s rodinou. Možno to nie je vhodné pre toto zastavenie, ale je to tak.

Príbeh:

Moja mama miluje zvieratá, skvele varí, pestuje zeleninu na pozemku. Stará sa o dvor, kvety, vo voľnom čase číta knihy, počúva pesničky. Moja mama je milovaná a dobrá žena, aj keď ona sama túto lásku a dobro vo svojom živote nevyhnutne nezažila. Má niekoľko súrodencov, ale jej otec (ktorý bol alkoholik) ich všetkých nemiloval rovnako, niektorí boli zanedbaní aj vrátane nej. Vo veku 18 rokov urobila svoj prvý pokus o samovraždu - zjedla tabletky, ktoré jej dala jej matka, ktoré užívala keď sa liečila na rakovinu. Našťastie zvracala a prežila. Neskôr bývala so svojou tetou, ktorá ju zoznámila s mojím budúcim otcom. Potom sa vzali. Či tvorili šťastné manželstvo? Ťažko povedať. Pamätám si, že môjho otca ešte predtým, v čase keď som bol dieťa, zmáhal alkohol a často sa vracal domov opitý. Niekedy bol agresívny voči mne aj voči mojej mame. Posledné dva roky pred smrťou nepil a bolo to krásne obdobie. Potom v priebehu roka, moja matka (a aj ja) utrpela niekoľko ďalších nešťastí, ktoré sa odzrkadlili na jej zdraví. Moja matka trpela a stále trpí bipolárnou poruchou. Poviem Vám, že to bolo pre mňa ťažké, nie raz som k nej cítil nenávisť, hnev, mal som negatívne myšlienky. Ale to je moja mama, neodmietol som ju, neopustil som ju, chcel som to pochopiť, pomôcť jej, podporiť ju, čiastočne sa vzdať. Nechovám voči nej žiadnu ľútosť, ani výčitky.

Ako nerobiť: Na svojich rodičov sa zvyčajne pozeráme z pohľadu prítomnosti a budúcnosti. Berieme ich takých, akí sú. Niečo sa nám na nich páči, niečo nie. V jednej veci sa hneváme, v inej vidíme dobro. Pri tom všetkom sa však zameriavame na vlastnú budúcnosť. Chceme, aby sme boli v poriadku. Zaujímá nás naša vlastná história. Sú toho súčasťou. Tento postoj nedáva zmysel.

Ako môžete: Jasne vidíme, ako naši rodičia ovplyvňujú našu históriu. Ale ich história nás nezaujíma a mali aj rodičov. Aj oni mali v živote dobré aj zlé chvíle. Občas niekto z nich ublížil, občas niekomu ublížili oni. Sme predsa do značnej miery formovaní tými našimi rodičmi, ale niekedy ich ani dobre nepoznáme. Nepoznáme ich históriu.

Citát: *"Nemusíš sa klaňať okolnostiam a neboj sa povedať pravdu, aby zostali za dverami."*

Význam: Nie je na nás, kde a prečo sme sa narodili. Nie je v tom ani spravodlivosť, ani poriadok, ani nič zvláštne. Ide o to, že musíte poznať pravdu nielen o sebe, ale aj o svojej rodine. Aby sme medzi sebou mohli robiť niečo zmysluplné. Ježiš, chcem pochopiť seba a svojich blízkych.

Daj mi odvahu hľadať pravdu.

V. ZASTAVENIE - ŠIMON Z CYRÉNY POMÁHA JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ

Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali, ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali“. Ján 13:34

Nie sme odkázaní len sami na seba, závisia od nás nielen iní, ale aj my závisíme od druhých. Je to tak prepojené. Zdá sa, že si to zvyčajne neuvedomujeme. Veľa vecí robíme nevedome a bezhlavo. Hovoríme niečo, pretože nám to bolo povedané. Príliš často sme hlúpo bezohľadní. A potom sme zvedaví, aké sú výsledky.

Príbeh:

Som zrelá žena, konvertovaná už viac ako 10 rokov a od malička som v Cirkvi. Veľmi dlho v mojom živote mi každé slovo, ktoré mama použila, škrípalo zubami a liezlo mi na nervy. Moja mama bola jediná žena, ktorá dokázala povedať niečo, čo mi utkvelo v pamäti a jej slová mi častokrát pristrihli krídla. Bola neistá, akoby sa bála, pochybovala o všetkom. Poznačilo ma to... Poznačilo ma to neistotou. Neistota voči všetkému čo je okolo, v tom čo robím a aj napriek tomu, že je to pre ostatných jasné. Dlho som nenachádzala svoju stopu na ceste životom a tápala som v tme. Medzitým nás život oboch skúšal - ako dvojsečným mečom... Ja - moje nerozvážne rozhodnutia, slobodné materstvo, každodenné ťažkosti. Jej - lebo túžba po Božom živote pre mňa vyšla naprázdno... Dotkli sme sa dna. Za tie roky som sa prerobila odznova, naučila som sa žiť život a žiť v pravde. Získala som späť svoju ženskú dôstojnosť, radosť, pokoj a vnútornú slobodu. Videla som, že to vyplýva z môjho vzťahu s Bohom. Zdroje mojich nedostatkov, konfliktov, impotencie, nezdravého prenikania emócií, nedostatku hraníc, pochybnosti o sebe, iné pochybnosti - to všetko bolo treba pomenovať, narovnať, zamknúť. Jedno po druhom som odstraňovala. Tiež som sa naučila znova milovať svoju matku. Uvedomila som si, že jej príbeh o sirote prenikol nielen mňa, ale aj môjho dieťaťka. Chcem to nastaviť v Božom Duchu, nastaviť si zdravé hranice a strážiť si ich. Mám pocit, že začínam svoj život "znovu" a teším sa.

Čo nerobiť: Nerob to, čo cítiš. Nedáva to zmysel. Naše pocity sú čistou chémiou mozgu. Naše myšlienky pozostávajú z viacerých subjektov: niečo z génov, niečo z hormónov, niečo z aktuálnej skúsenosti resp. nekontrolovateľné spomienky. Ľudia, ktorí žijú to čo cítia, žijú v chaose. Ľudia ktorí hovoria, čo cítia - robia chaos. Myšlienky a slová sa môžu budovať, alebo ničiť ako tornádo.

A táto história je toho dôkazom. Chaos matkiných myšlienok a slov spôsobil chaos v živote jej dcéry.

Ako pokračovať: V hlave môžeme mať rôzne myšlienky. Musíme sa však od nich naučiť dištancovať. Mali by sme žiť to, čo je dobré, nie to, čo cítime.

Citát: *"Nepoznajte zlo, poznajte dobro."*

Význam: Nestojí za to robiť zlo. V nórskom jazyku – poznať zlo, ktoré si sami robíme. Toto je najjednoduchšie pravidlo života: Nikdy nerob zlé veci. Radšej nerob nič. A keď to urobíte, urobte to, čo je správne. Ježišu, pomôž mi rozoznať zlo od dobra. Pretože nechcem robiť zlo.

VI. ZASTAVENIE - VERONIKA UTIERA JEŽIŠOVI TVÁR

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Bola to tá Mária, čo pomazala Pána voňavým olejom a poutierala mu nohy svojimi vlasmi. Jej brat Lazár bol chorý“. Ján 11:2

Mária vstupuje do Ježišovho sveta. Dáva blízkosť a prežíva blízkosť. Rovnako aj Veronika. Tieto scény sú veľmi intímne. Z davu sa vynorí Veronika. Možno mohol ktokoľvek iný Ježišovi pomôcť, ale ona to urobila. Ježiš je v žalostnom stave. Veronika riskuje. Asi z lásky. Možno láska, ktorá je len dočasná inšpirácia. Aká môže byť cena blízkosti za takýchto dramatických okolností?

Príbeh:

Keď sa narodila moja malá sestra, bol to zdanlivo najšťastnejší okamih môjho života. Našu radosť z tejto nádhernej udalosti však okamžite prerušila... choroba. Svet sa obrátil hore nohami. Rodičia boli rozrušení. Chodili od lekára k lekárovi, z nemocnice do nemocnice. Naša malá o ničom netušila a čo je zaujímavé, že bola veľmi pokojná, napriek tomu čo sa okolo nej dialo. Každý deň bol ťažší ako ten predchádzajúci. Bola tu šanca na čiastočné riešenie, dokonca na vyliečenie. Dve veľké operácie, rok čo rok a tam bol malý prielom. Ďalej bola nevyhnutná nepretržitá rehabilitácia a mnohé ťažkosti, ktoré bolo potrebné prekonať, aby malo dieťa možnosť lepšieho života. Toto všetko malo obrovský vplyv na môj život. Život človeka, ktorý akoby stál na vedľajšej koľaji a sledoval. Stratila som však zmysel života a dôvody na úsmev. Žila som v neustálom strachu z nasledujúceho dňa. Počas jednej dovolenky som sa rozhodla opustiť rodinné hniezdo a odísť niekam preč. Moja voľba padla na Oázu v Beskid Wyspovy. Po niekoľkých dňoch ústrania som išla na spoveď. Cítila som potrebu jednoducho hovoriť a svedieť sa nie o hriechoch, ale o živote. Musela som sa ospravedlniť. Spoznala som úžasného mnícha. Počas dlhého rozhovoru sa mi podarilo plakať a smiať sa ako nikdy v živote. Všetci máme svoje bremená, niektorí viac, niektorí trochu menej.

Čo by ste radšej nemali robiť: Čakanie na dieťa je najčastejšia hra fantázie. Možno nebudeme mať najlepší život, ale naše dieťa bude výnimočné. Pretože to bude naše dieťa. Toto je prvotný hriech rodičovstva. Koľko rodičov žasne nad tým, aké výnimočné bude ich dieťa. A rovnako rýchlo sú sklamaní, keď ich život konfrontuje s inými deťmi. Napríklad v škôlke sa ukáže, že naše „dieťa je obyčajné“. A čo ak už od narodenia vidíte, že naše dieťa je na tom „akosi“ horšie. Ako píše autor textu, bojovali, „aby dieťa malo možnosť mať lepší život“. Otázka: Kto má právo vedieť, aký život je pre toto dieťa lepší? Sila sklamaní tlačí blízkych k šialeným situáciám. Lepší život. Zdravie, liečba, operácia. Zvyčajne a pomerne rýchlo sa objavujú obeť: zničení rodičia, zanedbané a opustené staršie, zdravé deti. Frustrovaná rodina. Pre autora príbehu sa blízkosť stala zdrojom tragédie. Takých príbehov je veľa.

Čo je možné urobiť: Aj dieťa je človek. Má právo žiť a má právo zomrieť. Mali by sme sa o nich normálne starať. Nikdy však, za každú cenu. Vždy začnite tým, že si urobíte odstup. Nesmiete sa nechať strhnúť emóciami. Mohol by nás, náš dom ktorý staviame pod vplyvom našich emócií, ochrániť? Liečba, výchova, budovanie vzťahov – to všetko si vyžaduje rozum a myslenie. Niekedy sa starší ľudia neodhodlajú na operáciu, pretože sa im to „neoplatí“. Rovnako je to aj s deťmi. Úcta k dieťaťu je zároveň rešpektom k jeho schopnostiam. Možnosti prežitia.

Citát: „Je smutné opustiť život a uzavrieť sa do seba. Žíte s vlastným pocitom a so svojimi snami“.

Význam: Človek, ktorý víri vlastnými myšlienkami a vzdáva sa od života, jeho neskrotné emócie vedú v konečnom dôsledku k tragédii. Odtrhnutý od reality ničomu nerozumie.

Zamknutý, mŕtvy, ale na ceste k zániku. Ježišu, daj mi zdravý rozum a múdrosť v každej situácii.

VII. ZASTAVENIE - JEŽIŠ PADÁ DRUHÝKRÁT POD KRÍŽOM

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec“. Matúš 5:48

Byť dokonalý je istým druhom neurózy. Človek chce mať všetko pod kontrolou. Spoliehať sa na seba. Možno len z tohto dôvodu, aby ste neboli sklamaní. Tým, že sa otvoríme druhým, niečo riskujeme. V tomto otvorení sa stávame bezbrannými – môžeme počuť: „áno“ alebo „nie“. Väčšinou „nie“.

A predsa, bez iných sa žiť nedá. Sami sme príliš obmedzení na to, aby sme vyhrali život. Vyhrávame vtedy, keď sa otvoria aspoň dvaja ľudia. Vzájomná láska je najdôležitejším prikázaním kresťanov.

Príbeh:

Môj prvý vážny vzťah bol na vysokej škole. Bol som vo vzťahu s nie úplne dokonalým dievčaťom viac ako tri roky. V tom čase som ho potreboval, potreboval som niečo trvalé. Dievča mi dalo veľa lásky, krásnych chvíľ, výletov, no stále mi v živote niečo chýbalo. Jedného dňa, keď som využil jednu hádku (ktorých bolo veľa), rozhodol som sa ukončiť náš vzťah, rozišli sme sa na neutrálnej pôde (alebo som si to aspoň myslel). Cítil som úľavu, cítil som, že sa konečne niečo mení. Mesiace plynuli, cítil som sa slobodný, odkázaný sám na seba, užíval som si život, zabával som sa. No napriek tomu, keď som bol sám, v hĺbke duše som cítil, že niečo nie je v poriadku, cítil som sa nespokojný, prázdny. Až po niekoľkých rokoch som si uvedomil, že väčšinu svojho života som sa bál skutočne otvoriť ľuďom. Radšej som sa vydával za niekoho, kým nie som, aby som mal všetko pod kontrolou. Napriek veľkému prijatiu a pochopeniu som sa bál otvoriť aj svojej priateľke. Bol som zbabelec, ktorý utekal pred rozhovormi, pred pocitmi a radšej by som od nej utiekol, než by som opravoval niečo, čo bolo krásne a trvalé. Samozrejme, nebolo to dokonalé, ale sme všetci dokonalí? Jedine Boh je dokonalý. Tento vzťah ma naučil milovať druhých. Naučil ma správať sa ku každému človeku, ako k človeku a až neskôr sa pozrieť na jeho úlohu v mojom živote – teda správať sa ku každému človeku s úctou a láskou. Prešlo veľa rokov a ja stále veľmi ľutujem, že som sa k tomu dievčaťu nesprával tak, ako by som sa mal. Vďaka nej som tam, kde som teraz. Postarajte sa o všetkých ľuďoch okolo seba, nie sú dokonalí, ale záleží im na vás. Mali by ste sa o nich tiež starať. Ak sa chystáte za svojimi blízkymi, priateľmi, známymi resp. cudzincami – ďakujte im a milujte ich. Ďakujem všetkým, ktorí ma milujú.

Ako nepokračovať: Život nie je hra o zisku. Nemal by byť. Pretože od prírody, vo vzťahu sú veci iné. Nedá sa škálovať. Teda môžeš, ale potom to už nebude láska. Hrdina tohto príbehu sa prvýkrát zamiloval. Bol otvorený a angažovaný. A potom začal počítat'. A ukázalo sa, že to za to nestojí. Tento vzťah nebol dokonalý, cítil, že iný by mu mohol poskytnúť viac výhod. Rozvíjať v sebe systém benefitov výhod, je najväčším zabijakom lásky.

Ako postupovať: Otvorenosť je ťažká, pretože je nepredvídateľná. Kým sa neotvorím – neviem a nič z toho nemám. Ak sa otvorím, môžem byť prekvapený – pozitívne aj negatívne. Z toho, čo je dobré, môžem použiť. Z toho, čo je zlé, môžem vyvodiť závery. Ak je niekto múdry a chce byť otvorený, vždy z toho bude mať úžitok. Pretože bez otvorenosti niet lásky, neexistuje priateľstvo.

Citát: "Peklo je len nemožnosť lásky."

Znamená to, že niekto chce, ale nemôže. Niežeby sa to nedalo. Nechce, neotvára sa, neskúša. Neotvoriť sa a chcieť otvorenosť je peklo. Ježiš, hľadám lásku a chcem to risknúť.

VIII. ZASTAVENIE - PÁN JEŽIŠ UTEŠUJE PLAČÚCE ŽENY

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Plačte radšej nad sebou a nad svojimi deťmi“! Lukáš 23:28

Sťažovanie sa. Je to najjednoduchší spôsob, ako premárniť svoj život. Sťažovanie je vyhlásenie, že zažívame niečo nespravodlivé. Niečo sa teda s nami deje. Niečo, čo nechceme. Treba zdôrazniť, že často sa nám niečo stane, aj keď to nechceme. Nemáme super sebaovládanie a nikto ho nikdy mať nebude. Vieme sa ovládať len trochu. Sťažovanie, je odovzdanie sa, vydanie svojho života na milosť a nemilosť náhode. Ak sa nám niečo stane, musíme s tým niečo urobiť. Vždy sa s tým dá niečo urobiť.

Príbeh:

Moja choroba hoci je neviditeľná, ma obmedzuje fyzicky aj psychicky. Utekať pred bolesťou, utekať zo života do nehybnosti, fantázie, iných pôžitkov, akoby som si chcel kompenzovať straty. Najťažšie bolo prijať, že je to nevyliciteľné. Zdalo sa mi, že kým ešte bojujem, tak som víťaz. Nakoniec, po mnohých pokusoch, som sa odovzdal... do Jeho vôle. vzdal som sa svojho sna o zdraví. Potom, keď som si uvedomil koľko ma to stálo, videl som akú hodnotu to pre mňa malo. Skúsím predefinovať šťastie. Chcem veriť, že to dokážem, že mám svoju cestu, po ktorej kráčam. Rozšíril som svoju toleranciu

k životu. Dôveroval som tomu len preto, že Boh ma vidí. Možno mi raz odhalí krásu a týmto spôsobom som ho nechal konať. Aby som nebol sklamaný.

Čo nerobiť: Porozumel som hrdinovi? Jeho srdce bilo do výziev a jeho telo ho uväzňuje. V porovnaní s ostatnými sa však zdá byť imobilný. Keby mal každý chorobu ako on, mohol by si sa od nich naučiť ako sa má žiť. Nemôžete uniknúť porovnávaniam. Ak však v porovnaní s ostatnými nepodávame dobrý výkon, nemali by sme sa vzdávať. Pri akomkoľvek porovnaní bude výsledok rovnaký: sme iní.

Čo by sa malo robiť: "Rozšíriť svoju toleranciu k životu, ktorý mi nejde." To sú jedny z najkrajších slov prejavujúcich sebaaprijatie. V tejto vete je cítiť sklamanie zo seba a nádej. Mohlo by to byť lepšie, ale urobím maximum. Ľudia, ktorí stavajú svoje životy iba na súcite, stávajú sa močiarom. Močiar, ako viete, vám bráni v pohybe. Tí, ktorí majú málo vo vzťahu k ostatným, ale rozvíjajú sa tým, kým sú...Vtedy sa stávajú niekým.

Citát: "Kto hovorí pravdu, spôsobuje úzkosť."

Význam: Aký som naozaj? Potrebujem spätnú väzbu, aby som to reálne zistil?

Väčšina ľudí má rada svoju vlastnú falošnú predstavu o sebe. A boja sa počuť čo o nich hovoria iní.

Boja sa úzkosti, no nie je sa čoho báť. Za cenu chvíľky úzkosti môžete urobiť oveľa viac vtedy, ak porozumiete sebe a tak môžete lepšie žiť. Ježišu, daj mi odvahu spoznať samého seba.

Počúvať čo si o mne myslia ostatní. Daj mi odvahu žiť v pravde.

IX. ZASTAVENIE - PÁN JEŽIŠ TRETÍKRÁT PADÁ POD KRÍŽOM

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Ale on mi povedal: Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti. Preto sa budem najradšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila” 2. Korinťanom 12:9

Premárnený život. Zažili ste to? Videli ste niekoho, kto premárnil svoj život? Dvaja lotri na kríži a Ježiš medzi nimi. Už ich nič nečaká. V Ježišovi stále zostáva nádej, budúcnosť vidí pred sebou. Ježiš vstáva z pádu, hoci ho to len približuje k smrti. Dobrý lotor sníva na kríži aj keď je pred smrťou. Možno by sme mali uznať, že život nie je stratený raz a navždy! Že vždy stojí za to vstať, aj keď je to chvíľka pred smrťou.

Príbeh:

Celý život som chcel byť športovcom – chcel som hrať futbal profesionálne. Vo veku 15 rokov som si zlomil nohu. Vrátil som sa do hry, ale v 17 som si opäť zlomil nohu. Podarilo sa mi vrátiť na ihrisko. Medzitým som zložil záverečné skúšky, dostal som sa na dobrú univerzitu, z ktorej ma vyhodili po pol roku. O niekoľko mesiacov neskôr, tesne pred začatím štúdia na inej univerzite, som si natrhol väzy v kolene. Učil som sa pri rehabilitácii a čakani na ďalšiu operáciu. Počas štúdia som sa dva roky venoval nakoniec neúspešnému vzťahu. Dostal som sa do závislosti k alkoholu, čo ma vo veku 21 rokov priviedlo k prvému pokusu o samovraždu. Pri pokuse preplávať jazero, som sa skoro utopil. Keď som prišiel zdravý domov, myslel som si, že už ma nič horšie v živote nemôže stretnúť. Pár dní po pokuse o samovraždu som sa vrátil k futbalovému tréningu, a tak som si po štyroch mesiacoch, opäť roztrhol väzy v kolene. V októbri 2021 som sa vrátil na štúdiá, vrátil sa aj alkoholizmus a časom sa do toho zapojili aj hazardné hry. Vo februári 2022, počas dvojtýždňového pitia, som minul všetky peniaze, ktoré som prehral v stávkových kanceláriách. Odvtedy sa mi podarilo veľa zmeniť k lepšiemu, no stále sa v živote stretávam s menšími či väčšími krízami. Pred viac ako rokom som začal spolupracovať s trénerom, ktorý mi pomohol po fyzickej stránke. Každý deň sa snažím byť lepší a mám plán, ktorý dodržiavam. Dvakrát som to vzdal, ale dostal som tretiu šancu.

Ako sa radšej neoplatí žiť: Futbal. Sledovaný mnohými, kde sa točia veľké peniaze. Byť futbalistom, byť nejakým youtuberom, byť proste niekto, čo sa môže stať investíciou, pokušením, ktorá vám zruinuje život. Jeden z mojich príbuzných priateľov mal talent. Ako 20-ročný hral v Ekstraklase. Navyše v prvom zápase strelil tri góly. Len sa pre starších kolegov stal hrozbou a nemilosrdne do neho kopali. Po prvom vážnom zranení opustil šport. Dnes je z neho vynikajúci profesor. Preto sa neoplatí polemizovať.

Čo sa oplatí v živote robiť: Namiesto tvrdohlavosti sa oplatí vyskúšať rôzne veci. Uvedený príbeh je typický pre športovcov: niekto ma talent, ale nemá zdravie. Aby ste boli úspešní, musíte mať oboje. Profesionálni športovci, hudobníci, youtuberi. Záľuby sú jedna vec, no ale najprv si treba zarobiť. Je lepšie byť malým víťazom ako veľkým porazeným. Mali by sme hrať veľa hier, súťažiť v mnohých oblastiach. Súťaž ukazuje, kto sme v porovnaní s ostatnými. Odhaľuje, na čo máme talent. V tomto príbehu je ešte jedno dôležité poslanstvo. Hlava. Niekto môže mať všetko, ale ak je "popletený v hlave", tak nakoniec prehrá. Preto treba vždy začať od seba, od práce na sebe, na svojej hlave.

Citát: "Boj je normálna úloha ľudstva - bitka nie."

To znamená: zápasit' s každodennými problémami, malými aj veľkými je normálne.

Môžeš povedať, že je to pre nás dobré. Začínať bitky jeden proti druhému nie je dobrý nápad.

Ježišu, pomôž mi poučiť sa z neúspechov a konečne vyhrať môj život.

X. ZASTAVENIE - PÁNA JEŽIŠA VYZLIEKAJÚ ZO ŠIAT

Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Ale on mi povedal: Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.

Preto sa budem najradšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila.

Preto mám záľubu v slabostiach, v hanobení, v núdzi, v súženiach, v prenasledovaniach a v úzkostiach pre Krista. Lebo keď som slabý, vtedy som silný". 2. Korint'anom 12:9-10

Sú ľudia, ktorí sa poškodzujú. Prečo to robia? Pretože vnútorná bolesť, tá z hlavy a srdca, je väčšia ako fyzická bolesť. Paradoxne je toto pôsobenie zamerané na zníženie vnútornej bolesti. Aby ste sa na chvíľu mohli vzdialiť od „toho, čo máte na srdci“. Samozrejme, že to nič nerobí. Ale je to skutočný obraz toho, ako veľmi môžeme trpieť. Odhalenie, ktoré sa nevie vyrovnať s tým, čo sa skrýva vo vnútri, čo bolí. Takýto zážitok je jednou z najväčších tráum, ktoré človek zažíva. Zdá sa, že sa s tým nedá nič robiť. Lebo bolesť všetko objíma. Skutočné obrátenie. Toto je situácia prežívania takej bolesti a v tomto strašidelnom oblaku, vidieť lúč nádeje. Nie rovnaký, ale úplne iný život.

Príbeh:

Bol istý chlapec. Krásny, mladý, zamilovaný. Mimoriadne zapálený pre život. Užival si každú chvíľu svojho života, často sa usmieval a všade kde sa objavil, navodzoval pozitívnu atmosféru. Jeho priateľka bola tiež krásna, mladá, milovala ho. Ale... Na tomto vzťahu jej v určitom okamihu prestalo záležať. Už sa s ním nechcela stretávať, rozprávať sa s ním a tráviť sním spoločný čas. Boli už iné, dôležitejšie priority. Rozhodla sa s ním rozísť, aby mala viac slobody a voľnosti. Už ten vzťah pre ňu nič neznamenal. Pre neho to však bola silná rana. Z charizmatického, aktívneho a usmievavého chlapca nezostalo nič a nebolo ho vidieť asi dva roky. Zamkol sa v dome a v sebe. Vypol sa zo života. Táto udalosť ho určite ranila. Bolo to pre neho ťažké, miloval ju a mal s ňou nejaké plány do budúcnosti. Toto nečakal. Ťažké časy prežil vďaka viere a priateľom. V súčasnosti je hrdina príbehu šťastný, aj keď trochu osamelý...

Ako nepokračovať: Určite sa oplatí otvoriť. Stojí za to budovať vzťahy. Stojí za to riskovať. Dokonca stojí za to trpieť. Stojí za to byť bezbranný. Je známe, že láska prináša toľko šťastia ako utrpenie. Jediná vec, ktorá nestojí za to, je fixovať sa na svoje emócie. Trvajte na tom, že najdôležitejšie je to, čo cítim. **Čo robiť:** Čo je láska? Najprv myšlienka druhej osoby a až potom stretnutie. V počiatkovej fáze vzťahu zvyčajne dominovali projekcie: kto je táto osoba do ktorej som sa zamiloval? Je výnimočná? A ona bola zase trochu nezvyčajná, trochu falošná a trochu iná, ale on to nevidel. Asi odišla keď ju táto hra, ktorú hrala, začala unavovať. Nebola tou osobou, za ktorú ju považoval. Preto by sa mal po tomto smútku, opäť otvoriť. Láska je túžba po poznaní, pochopení. Ovocím dobre prežitého vzťahu, aj keď nevydareného, by mala byť väčšia zdatnosť spoznať viac ľudí.

Citát: „Otroci vždy budú len otrokmi. Dajte im krídla na plecía a budú zametať ulice s krídlami."

To znamená: Ak sa niekto mýli v hlave, všetko sa pokazí. Dokonca aj láska. Máte neúspechy?

Hľadajte ich zdroj vo svojej hlave. Ježiš, moje myšlienky... Chcel by som popracovať na tom, čo mám v hlave. Ježiš, pomôž mi zorientovať sa v tom.

XI. ZASTAVENIE - PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„My silnejší sme povinní znášať slabosti slabých a nehľadať záľubu sami v sebe. Nech sa každý z nás páči blížnemu na jeho dobro a budovanie”. Rimanom 15:1-2

Čo môžu tí, ktorí nič nedokážu? Nieкто je úspešný. Medzitým iní zlyhávajú. Niektorí pochybujú, pretože boli úspešní. Každý, kto uspeje by mal mať na pamäti, že sa nakoniec môže stať neúspešný. Jeden problém zostáva: ak bol nieкто úspešný, prečo by som nemohol byť aj ja? Nikdy som nedokázal pochopiť, že prečo tí, ktorí nič nedokážu, hľadajú pomoc u tých, ktorí môžu niečo dokázať. Namiesto toho, aby som sa uspokojil s tým, čo dokážu. Je potrebné, aby sme sa vedeli učiť z chýb druhých a nečakať na tie naše. Každý, kto sa učí sa nakoniec naučí. Je pravda, že najčastejší je nedostatok poučenia sa z takých chýb, ktorých výsledkom sú nevyriešené emócie.

Príbeh:

Môj včerajší život: práca, domov, televízia, nedeľná večera u rodičov a zase. Rutina a nuda. Pocit, že to najlepšie a najzaujímavejšie mám už za sebou. Že môj život bude navždy taký monotónny. Ľudia mi hovoria, že každý deň sa môže stať niečo, čo úplne zmení môj život. Veľmi tomu neverím. Po toľkých sklamaniach už nechcem skúšať nič nové. Jedného dňa sa však stane niečo, čo sa nedá presne vyjadriť slovami... Zrazu a nečakane sa v mojom živote objavil nieкто, kto bol úplne iný ako ja. On - Zakopané, a ja - Štetín. Vzďialenosť sa zdá byť značná. Sme veľmi rozdielni, no zdá sa, že tieto rozdiely nás viac spájajú ako rozdeľujú. Každý deň sme však obaja nanovo prekvapení blízkosťou a putom, ktoré medzi nami vzniklo. Tento vzťah sa zmenil a stále mení nás oboch.

Ako nežiť: Vyjazdené koľaje, rutina. Jednoduché a bez rizika. Toto je výsledok zanedbania. Každý ďalší deň prináša výzvy a príležitosti. Zrejme je však jednoduchšie nezasahovať, neriskovať, nesnažiť sa. Ak nieкто z vás takto žije, je mi vás ľúto. Pretože postupne sa skúsenosť: *Nič sa nedeje*, mení na: *Nemá to zmysel*. **Ako postupovať:** Nikdy to nie je tak, že sa to nedá. Treba len skúšať. Príbeh nečakanej lásky je tomu príkladom. Bola tu šanca a vyšlo to. Príležitosti sa však spravidla objavajú až vtedy, keď ich hľadáme. Teda, stále sa objavujú, ale ak ich nehľadáme, tak ich ani nevidíme. A ešte jedno pravidlo: Potrebujete tréning. Keď sa naskytne príležitosť, musíte byť pripravený: mať vedomosti, silu, nápady a skúsenosti. Prognóza tohto vzťahu? Bude to fungovať len vtedy, ak budete obaja na sebe tvrdo pracovať. Úspešný vzťah nie je prchavý dojem, ale tvrdá práca na sebe.

Citát: *"Minulosť - toto je dnes, len o kúsok ďalej."*

Znamená to, že z toho čo sa stalo včera, treba vyvodiť závery. Dnes by som mal byť trochu múdrejší ako včera. Ježiš, chcel by som sa stať hľadačom múdrosti.

Plánujem dennú modlitbu spojenú s vyvodzovaním záverov do budúcnosti.

XII. ZASTAVENIE - PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Povedal som vám to, aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná.“ Ján 15:11

Všetci raz zomrieme. Preto je dobré nájsť si čas na svoje svedomie. Dobrý lotor sa zapísal do dejín práve preto, že počúvol hlas svojho svedomia. Zlý lotor urobil ako obvykle. Zlo. Bol to len zvyk? Aké to malo následky? Aké máme zvyky, či zlozvyky my? Čo keby sme dnes zomreli? Budeme pripravení?

Príbeh:

Chýba mi rozprávanie. Chýba mi komunita blízko domova. Stretnúť sa s niekým poobede na káve. A hlavne mi chýbajú inšpiratívni ľudia, ktorí robia veľké veci. Pretože v prípade muža o všetkom rozhoduje hlava. Aj keď sa nám nič nedarí, vždy sa dá niečo vymyslieť. Aj keď sa nám nič nedarí, vždy sa dá niečo vymyslieť. Aj keď sa nám nič nedarí, vždy sa dá niečo vymyslieť. Trikrát opakovaná veta. Oplatí sa to udržať. Predtým, ako Ježiš visel na kríži, mal predstavu, čo urobí. Tento nápad tiež objavil lotor. Videl Ježišov plán: Ideme ďalej, do raja. Existuje raj, nebo, Kráľovstvo nebeské. Chcem sa tam dostať. To, čo potrebujem, nie je tu, ale tam. Túto šancu musíte nasledovať. Postávaním sa nedá nič

vyhrať. Pre mňa je písanie týchto úvah veľmi blízka a osobná skúsenosť. Opakovane som bol v situácii bez výhry. Zo skúsenosti som však vedel, že keďže teraz nevidím na cestu, musím urobiť aspoň krok, aby som zistil či nie je iná šanca, napríklad z nejakého iného miesta. Ale vždy som cítil príležitosť. Nádej nie je v tom, že to bude také, aké to je. Nádej hľadá šancu na „lepšie“ a najčastejšie „lepšie“ znamená – úplne iné. Pozrime sa, aké očakávania má dieťa a tínedžer. Keď dáme teenagerovi to čo potrebuje, užije si to ako dieťa ale bude sklamaný, lebo už chce o chvíľu niečo iné. Preto tu a teraz nie je nikdy dosť. Nádej hľadá „lepšie“ a „lepšie“ prírodnými prostriedkami – inak. Preto sa pre nádej muž vydáva do neznáma. Ježiš posielal svojich učeníkov na „koniec sveta“. Teda do sveta, ktorý nepoznajú. Do iného sveta. Jediné limity, ktoré má svet, sú naše skúsenosti. Sme to my, kto obmedzuje „svet“, pretože je neobmedzený sám o sebe. Čo keby Ježišovi učeníci v duchu porážky zostali v šedej realite? Neboli by oni, ani my. Je zaujímavé, že kresťania sú takí expanzívni, hľadajúci. Povedal by som – dobrodružní. Stále im to nestačí. Preto ľudia, ktorí sa sťažujú, že to nie je tak ako to bývalo, strácajú ducha. Alebo skôr prehrávajú ducha!!! Muž nádeje. Nemá nič, ale má nápad. Ešte nevie, ale odchádza. Krížová cesta je spiritualita kríža. Spiritualita nádeje v beznádejnej, šedej realite. Ľudia idú po tejto ceste a nevedia, ako sa to skončí. Existuje riziko, existuje neznáme. A najlepšie na tom je, že ísť do EKC nie je o dosiahnutí, ale o nájdení nádeje. Skutočným ovocím EKC sú nové nápady a odhodlanie nasledovať ich. EKC nie je šport, ale je to spiritualita nádeje. Toto je formácia skutočných obetavých ľudí. Meranie ich života snami, nie obmedzeniami. Opakom obety je sebeckto a nič nerobenie. Traja mudrci boli obetaví, mierili do Betlehema a nevedeli presne kam idú. Cítili len to, čo hľadali. Ale ak sa dostali až do Betlehema, znamená to, že mali odvalu. Opustili svoj majetok a svet ktorý poznali. Na ceste muselo byť veľa nebezpečenstiev a prekážok. Museli reálne zhodnotiť situáciu, lebo tam naozaj došli. Naproti tomu ľudia so silnou potrebou kontroly by zostali doma. Pretože vo svete, ktorý poznajú, sa cítia pod kontrolou. **Citát:** „Kto miluje, to malé je veľké a každý lúč svetla preháňa nádej“. **Význam:** „Záblesk nádeje je ohromujúci“. Tí, ktorí milujú živú nádej, viac ako by sa zapodievali problémami. A zo všetkého najviac mi chýbajú inšpiratívni ľudia. Ľudia, ktorí robia skvelé veci. Existuje na to len jeden spôsob: musíte odísť zo svojho sveta a robiť veľké veci. Ježiš, tí traja mudrci boli v pohode. Chcel by som ísť v ich stopách.

XIII. ZASTAVENIE - PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Veru, veru, hovorím vám: Vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radovať.

Budete žiaľiť, ale váš smútok sa premení na radosť“. Ján 16:20

Čo keď sa niečo skončí? Potom je všetko minulosťou. Zranenia sú súčasťou našej histórie.

Bolesť sa naplní a naša myseľ nám nedovolí myslieť na nič iné. Bolesť zaberá a odčerpáva energiu.

Preto aj keď nechceme, musíme na to myslieť.

Príbeh: Otec pil, doma boli bitky, bieda. Samozrejme, bolo to všetko zlé. Keď som sa odsťahoval z domu, videl som, že život môže byť aj iný. Neviem ako som sa ocitol v novej realite. Cítil som sa horšie. Obrany, ktoré som sa naučil doma prežiť, vonku nefungovali. Potom som sa oženil a mal deti. V manželstve som manželke veľa vecí vyčítal. Keď sa to veľmi zhoršilo, išiel som na terapiu. Veľa som tam o sebe zistil a veľa sa zmenilo. Po tejto mojej ceste som stretol aj veľa dobrých ľudí. Zistil som, že som zodpovedný za svoj život a svoje šťastie. Nechcem zvaliť túto zodpovednosť na nikoho iného.

Ako nežiť: Ak ma niečo bolí, hľadám vinníka, kto za to môže. To robí veľa ľudí. Preto sú bežné hádky, útoky, urážky a mnohé iné spôsoby správania. Koniec koncov, boj zvyčajne vyžaduje úsilie. Na to potrebujete pohon. Vidíte niekoho rozčuľovať sa a viete, že sa cíti zle, takže hľadá niekoho, koho by mohol obviňovať. Navyše v tomto procese existuje intuícia, že hádka prinesie úľavu. Akoby ubližovaním tomu, od koho cítime krivdu, by sme mohli zvrátiť svoje ublíženie. Bohužiaľ, čím viac to na druhých hádzame, tým viac ubližujeme. Tí noví, nami zranení, nakoniec prídu s podobným nápadom a napadnú nás. Takto ľudia vytvárajú peklo na zemi. Akoby sa nič nedialo, zrazu niekto cíti, že je v „ťažkostiach“ a stretáva hneď prvú osobu na ktorú natrafí, spojí si s ňou svoju bolesť a hotovo. Najčastejšie si, samozrejme, so svojou bolesťou spájame príbuzných, pretože tí sú nám najbližší. Ako sa vysporiadať s

bolesťou: Neexistuje žiadna diskusia - všetci zažívame bolesť. Všetci máme rany. A všetci máme pokúšenie preniesť to na iných. Zamyslime sa: aj keď nám niekto ublíži, napríklad nám zlomí ruku, je lepšie ho prenasledovať a pomstiť sa alebo ísť k lekárovi? Ak sa teda pomstíme tiež bolesťou, tak nebude Vás to bolieť ešte viac? Môžete si povedať: každý má svoju rôzne bolesti. Treba sa s tým naučiť žiť a liečiť. **Citát:** „Jediná láska, ktorá nás nikdy nezradí, je sebaláska”

Význam: Nikto sa o nás tak nestará, ako my sami o seba. O takých to platí obzvlášť v oblasti, ako sú zranenia. Ak si nepomôžeme sami, veľa s tým nenarobíme.

Boľavý Ježišu, nechcem zaťažovať druhých svojou bolesťou, pomôž mi na ceste k uzdraveniu.

XIV. ZASTAVENIE - PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

Klaníme sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Nikto nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov”. Ján 15:13

Človek sa nerodí s odolnosťou voči ťažkostiam. Len si spomeňte, ako vedia deti kričať. Hrob je časom odluky a pokoja. Nakoniec sa aj to raz skončí dobre, vzkriesením. Hrdinstvo nespočíva v samotných bitkách, ale v iných oblastiach života. Bitky, ktoré sa dejú len preto, že hrdinstvo sa najskôr nepraktizuje v oblastiach života. Hrdinstvo v oblastiach života, praktizované - to je definícia EKC. Kde sa vzal tento nápad? Všetci máme ťažké situácie, ale nie každý podlieha panike. Tí, ktorí zostávajú pokojní v ťažkých situáciách, nachádzajú riešenia oveľa ľahšie. Pretože nikdy neexistujú situácie bez východiska. Rôzne situácie môžu byť ťažké. A na začiatku nikdy neviete, ako to dopadne. Vyhrávajú tí, ktorí sa dostanú do zložitých situácií a trénujú si svoju vyrovnanosť a pokoj. Toto je jedna z myšlienok EKC.

Príbeh: Napadla ma (pri písaní tohto textu) otázka: Aký vlastne som? Raz sa mi zdalo, že som skvelý, inokedy najhorší... Samozrejme, radšej som sa cítil lepšie ako ostatní. Ale akákoľvek udalosť, nejaký neúspech – a už sa moje monumentálne „ja“ rozpadáva na prach. Po niekoľkých - asi desiatkach takýchto emocionálnych výkyvov, som si začal dávať svoje dojmy dokopy. V hlave sa mi vytvorila akási tabuľka – scenár: na jednej strane som si myslel, že som skvelý, na druhej strane - že som priemerný. Po analýze všetkého, som dospel k záveru, že to pravdepodobne nie je ani také dobré, ani také zlé. Pozorovaním seba samého som prišiel aj na to, že svoje hodnotenie seba až príliš zakladám na mojich emóciách. A tie sa pritom stále menili. Podľa ovocia ich spoznáte. Ježiš ma inšpiroval. Ak niečo robím a funguje to, znamená to, že som v tom dobrý. Ak nie, tak v tom ešte nie som dobrý. Možno sa to naučím. Moje emócie postupne utíchli a výkyvy už boli menšie. Napriek tomu ma z dobrej nálady vyradili prekvapivé udalosti: nehoda na ceste a to, ako som sa pri tej nehode správal. Stretnutie, kde som sa nevedel slušne správať. Čítal som vtedy knihu o hraničnom správaní. Pretože existujú hraničné, situácie ktoré sú veľmi ťažké a my nevieme ako sa vtedy zachováme. Chcel som vedieť, či budem v tejto situácii ešte schopným idealistom. Zrodil sa nápad: Dostanem sa do nezvyčajných, ťažkých situácií. A uvidím ako mi to pôjde. Prvé pokusy boli zvyčajne tragické. Potom som však vyvodil závery. Vedel som, že sa musím učiť. Začal som úplne novú etapu v mojom vývojovom procese: dospievanie do hraničných situácií. Určite už veľa viem, ale mojou veľkou výhodou je teraz pokoj. Neprepadáam panike. Natrénoval som, ako mám reagovať v ťažkých situáciách. EKC je jedným z nápadov, na nácvik hraničných situácií. – ZMENENÁ OSOBA. Kráčal som v noci v lese, chodil som po horách. Úprimne povedané, aj preto, že som cez deň nemal čas, keď som pracoval. Hrdinstvo v oblastiach každodenného života - to je tá istá myšlienka. Pretože neexistujú náhodní hrdinovia. Sú len ľudia, ktorí „trénovali” keď bol na to čas a keď prišla výzva, vedeli, ako ju zvládnuť. Hrdinstvo na cestách každodenného života – preto sa stále hovorím:

Nevymieňajte EKC za ľahké dobrodružstvo pre každého. Nie je to pre každého.

Nie je to len dobrodružstvo, dojem. Je to dôležitý prvok ako sa dá pracovať na sebe.

EKC je hrdinstvo v oblastiach každodenného života.

Ježišu, dal si svoj život za svojich priateľov a rád by som využil šancu. / www.ekc.sk /